

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Narużenie art. 5 ust. 1 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urzędów do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332, str. 81) — Bak sporządzenia lub realizacji planów odbioru i zagospodarowania odpadów dla wszystkich portów podlegających właściwości „Comunidades Autónomas”

Sentencja

- 1) W wyniku braku sporządzenia, realizacji lub zatwierdzenia we wszystkich swoich portach planów zagospodarowania odpadów Królestwo Hiszpanii uchybiło swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 5 ust. 1 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urzędów do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 315 z 22.12.2007.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Session (Scotland), Edynburg — Zjednoczone Królestwo) — Royal Bank of Scotland plc przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-488/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Odliczenie podatku naliczonego — Towary i usługi wykorzystywane zarówno do transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i transakcji zwolnionych z podatku — Częściowe odliczenie — Obliczanie — Metody przewidziane w art. 17 ust. 5 akapit trzeci — Obowiązek stosowania zasady zaokrąglania z art. 19 ust. 1 akapit drugi)

(2009/C 44/31)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Session (Scotland), Edynburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Royal Bank of Scotland plc

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Session (Scotland), Edynburg — Wykładnia art. 17 ust.

5 i art. 19 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Towary i usługi wykorzystywane jednocześnie dla potrzeb czynności podlegających opodatkowaniu i dla czynności zwolnionych — Obliczanie części podatku do odliczenia — Zasady zaokrąglania

Sentencja

Państwa członkowskie nie są zobowiązane do stosowania zasady zaokrąglania przewidzianej w art. 19 ust. 1 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawa wymiaru podatku, w przypadku gdy część podatku naliczonego podlegająca odliczeniu jest obliczana według jednej ze szczególnych metod wskazanych w art. 17 ust. 5 akapit trzeci lit. a), b), c) lub d) tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 8 z 12.1.2008.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht für Strafsachen Wien — Austria) — Postępowanie karne przeciwko Vladimir Turanskiemu

(Sprawa C-491/07) (¹)

(Konwencja wykonawcza do układu z Schengen — Artykuł 54 — Zasada *ne bis in idem* — Zakres stosowania — Pojęcie „procesu zakończony wydaniem prawomocnego wyroku” — Postanowienie organu policji o umorzeniu postępowania — Orzeczenie, które zgodnie z prawem krajowym nie powoduje definitywnie wygaśnięcia prawa oskarżyciela publicznego do oskarżenia i nie wywołuje skutku „*ne bis in idem*”)

(2009/C 44/32)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht für Strafsachen Wien

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Vladimir Turansky

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht für Strafsachen Wien — Wykładnia art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki

Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz.U. 2000, L 239, str. 19) — Wykładnia zasady „*ne bis in idem*” — Zakres zastosowania — Postanowienie, którym organ policji definitywnie kończy postępowanie karne

Sentencja

Zasada *ne bis in idem*, o której mowa w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. zawartego między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w dniu 19 czerwca 1990 r. w Schengen (Luksemburg), nie stosuje się do orzeczenia, którym organ umawiającego się państwa, po zbadaniu wniesionej do niego sprawy co do istoty, umorzył wszczęte postępowanie karne przed przedstawieniem zarzutów osobie podejrzewanej o popełnienie przestępstwa, jeżeli takie orzeczenie o umorzeniu nie powoduje definitywnie wygaśnięcia prawa oskarżyciela publicznego do oskarżenia, a zatem nie stanowi w tym państwie przeszkody dla nowego postępowania karnego o te same czyny.

(¹) Dz.U. C 22.z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Afton Chemical Limited przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-517/07) (¹)

(Dyrektywa 92/81/EWG — Podatki akcyzowe od olejów mineralnych — Art. 2 ust. 2 i 3, art. 3, art. 8 ust. 1 lit. a) — Dyrektywa 2003/96/WE — Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej — Art. 2 ust. 2-4 lit. b) — Zakres stosowania — Dodatki do paliw silnikowych będące olejami mineralnymi lub produktami energetycznymi, ale niewykorzystywane jako paliwo silnikowe — Krajowa regulacja podatkowa)

(2009/C 44/33)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 2 ust. 3 i

art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych (Dz.U. L 316, s. 12), art. 2 ust. 3 i art. 4 lit. b) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) oraz art. 3 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1) — Oleje mineralne dodawane do paliw dla celów innych niż napędzanie pojazdów, lecz nieprzeznaczone do oferowania na sprzedaż, ani do wykorzystywania jako paliwo — Opodatkowanie ich tak jak paliwa?

Sentencja

Artykuł 2 ust. 3 oraz art. 8 ust. 1 dyrektywy 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych, w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę Rady 94/74/WE z dnia 22 grudnia 1994 r., w odniesieniu do okresu do dnia 31 grudnia 2003 r. oraz art. 2 ust. 3 i 4 dyrektywy 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 31 października 2004 r., należy interpretować w ten sposób, iż dodatki do paliw silnikowych, takie, jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, które są „olejami mineralnymi” w rozumieniu art. 2 ust. 1 pierwszej z tych dyrektyw lub „produktami energetycznymi” w rozumieniu art. 2 ust. 1 drugiej z nich, ale które nie są przeznaczone do wykorzystania, oferowane na sprzedaż lub wykorzystywane jako paliwo silnikowe, powinny być objęte regulacją podatkową przewidzianą przez te dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien — Austria) — Friederike Wallentin-Hermann przeciwko Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA

(Sprawa C-549/07) (¹)

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów w przypadku odwołania lotu — Wylączenie obowiązku wypłacenia odszkodowania — Odwołanie spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można by było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków)

(2009/C 44/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Handelsgericht Wien